לשיל מב: ושם נסמן]להלות פ"ב משנה ג,לם פיי סוף וקדן, ג) (יומא

פ זכחים לח: לקמן קה.

פ. זכמים מז. מקתן קה. בכורות ל: ערכין כז:], ד) צ"ל רבא, ה) [לעיל

ולעיל (ז

ט) וגי׳ הרא״ש רבי אלעזר

וכן בפרש"י ד"ה גברא], י) [מענית ד: וש"נ],

כ) [תרגום של ויבא החדרה

(בראשית מג פ"ל) ועאל לאידרון], ל) פי׳ מאיליו, מ) ס"א ל"א גדול הדור,

הגהות מהר"ב

רנשבורג

א] רש"י ד"ה גברא אגברא קא רמית דרבי אלעא אדרב כל"ל: ב] ד"ה

נמייה וכו'. נ"ב עיין שבת

קמו ע"ב בד"ה משו ריחשא וכו' פרש"י דנמיי שרן הוא:

לעזי רש"י

מ**רטרינ"א.** נמייה.

.[פלוט"א [פוט"א]

קנם א ב ג מיי' פ"ב מהלי טומאת מת הל"ח סמג עשין רלא ומיי

פ"י מהלי שחיטה הלכה ב סמג עשין סג טוש״ע יו״ד סי' נד סעיף ד: קם ד ה מיי' פ"י מהל'

שחיטה הל"ו סמג עשין סג טוש"ע יו"ד סי ל סערי א: קסא ו מייי פ"ע מהלי שחיטה הל"ה סמג

שס טוש"ע יו"ד סי' מח ס"ג: קםב זחט מיי׳ פ״ה מהלי שחיטה הל"ד סמג עשין סג טוש"ע יו"ד

סי נו סעיף א: קסג י מיי׳ שם טוש״ע םם סעי כ. קסר כ טוש"ע שם סעי ד ואפילו כשאין יש דרוסה כרב מסדא אליבא דרבנן:

רבינו גרשום וכמה יהא חסרון. שאינו חשוב רוב בניינו: בש"א ב׳ חוליות ובית הלל אומרים אפילו לא חיסרו אלא חוליא אחת אינו סותר ימי נזרו ואינו מגלח ואמר רב יהודה אמר שמואל וכן לטרפה. אפילו . לא חיסר אלא חוליא טרפה עד שתיעקר צלע מעיקרה. בשלהי כפלי כלומר דחוליא <sup>f)</sup> לית בה צלע. א״כ הוה ליה מקולי רבית שמאי כו' כלומר אי אמרת וכן לטרפה הוו להו ב״ה לחומרא ור"ש להולא : א"ל ררא וב"ש לקולא: א"ל ובא כי אתשיל ההוא לענין כו' כלומר כי אתשיל כמה חסרוז בשדרה לעניז טומאה איתשיל ולא לענין טרפה דהוו להו ב״ש לחומרא: ברוב גובה או לחומוא: בחב גובה או ברוב היקיפה כו' רוב גובה מקרום של מוח . עד הפה רוב היקיפה מהא דתנן או שנקרע רוב . החיצונה ואמרי במערבא החופה את רוב הכרס וש"מ דבשר החופה את הוא טעמא אלא לשמואל כו' מי הוא אמורא שאמר בשר החופה את רוב הכרס ברובו שמואל והוא לא סבר דמה דתנן או שנקרע רוב החיצונה זה בשר החופה את רוב הכרס דחזינן (למיפרך) תכוס דוחינן (למיפוך) למימריה בזה הפרק יעקב אמר נחמני אמר שמואל מקום שאין בה מילתא זהו כרס הפנימי ושאר הכרס זהו הכרס החיצונה ומה דתנז או שנקרע רוב ומה דוננן או שנקוע דוב החיצונה לא אמר מבשר החופה את רוב הכרס אלא מכרס עצמו ועדייז החופה את רוב הכרס ברוב קרוע או ברוב נטול: כלומר כגון דוב וארי בעופות מן הנץ ולמעלה דורסין אבל אם פחות מנץ אין לו דרוסה נץ זה אוסטיור בלע"ז: וכי תימא כלומר אשמעינן. ואיבעית

אילימא למעושי חתול. כלומר דוקא זאב דרים באימרי רברבי ולא חתול: ובי תימא קמשמע לן דואב בגםה נמי דרים. כלומר דלהכי נקט מן הואב ולמעלה לאשמועינן דכל מן

הואב ולמעלה שוה דמה ארי בגסה אף יו ואב בגסה: הבר גרסינן

אמר רב חסדא דרוסת חתול ונמייה בגדיים ומלאים. ולא גרסינן נך במילתיה דרב חסדא דאי גרס ליה א"כ כי פריך ליה מברייתא מנץ נמי פריך וכי משני הוא דאמר כבריבי לריך לומר דקאי נמי בריבי אנץ ואילו מתני' קתני נץ דיש לו דרוסה ומתניתין איירי בכל ענין אף במקום שאין מלילין וכי חימא דמאי דמחלק בריבי היינו בגדיים וטלאים אבל בעופות לא א"כ מאי קא פריך מההיא תרנגולתא דהוה בי רב כהנא ואע"פ שעל כרחך אנו לריכין לחלק משום דלה תקשה ברייתה המתניתיו היינו משום דקסבר דבעופות קלי זיהריה ובגדיים וטלאים לא קלי

זיהריה אבל בריבי סובר דמהום

שיש לו מצילין קלי בין בעופות בין

בגדיים וטלחים חבל במקום שחין

מצילין אין לו כלל ארס ואי הוה

גרסינן נך במילתא דרב חסדא אם

כן אף בנץ נמי היינו לריכין לומר כן

ועוד לאיכא דאמרי דמשני דברייתא

כבריבי היא א״כ לרב חסדא יש

דרוסה לנץ בכל ענין אף בגדיים

וטלאים ומאי איריא דתני מתניתין

עוף הדק אפילו גדיים וטלאים נמי: מ"ב דרב חסרא קשיא. וא"מ ולישני ליה דברייתא באימרי רברבי וי"ל דדומיה דנץ קתני דהף בגדיים וטלאים אין לו דרוסה ומיהו לפירוש איכא דאמרי דאוקי לברייתא כבריבי ובאין לו מצילין לא הוי חתול דומיא דנץ דדרוסת הנץ בעופות בכל ענין ובגדיים וטלאים לא דרים בשום ענין ומתוך כך יתיישב אמאי לא מוקי ברייתא נמי ללישנא קמא כבריבי ובאין להן מצילין הא במצילין יש להן דרוסה משום דדומיא דנן קתני דאין לו דרוסה בכל ענין:

סכמה חסרוז בשדרה בית שמאי אומרים שתי סכמה חוליות ובית הלל אומרים "חוליא אחת ואמר רב יהודה אמר שמואל יוכן למרפה הכא צלע בלא חוליא התם יחוליא בלא צלע בשלמא צלע בלא חוליא משכחת לה אלא חוליא בלא צלע היכי משכחת לה יבשילהי כפלי מתקיף לה רב אושעיא יולתנייה גבי קולי בית שמאי וחומרי בית הלל אמר ליה ירב כי איתשיל לענין מומאה איתשיל דהוו להו בית שמאי לחומרא: דוגולגולת שנחבםה ברובה: בעי רבי ירמיה רוב גובהה או רוב היקיפה התיקו: ובשר החופה רוב הכרם ברובו: בעי רב אשי ברוב קרוע יאו ברוב נטול תפשוט ליה מדתנן ∞כרם הפנימית שניקבה או שנקרע רוב החיצונה יואמרי במערבא משמיה דרבי יוםי בר' חנינא כל הכרם כולו זו היא כרם הפנימי ואי זהו כרם החיצונה בשר החופה את רוב הכרם מידי הוא מעמא אלא לשמואל יי(הכי אמר) רבי יעקב בר נחמני אמר שמואל יומקום שאין בו מילת: ודרוסת הזאב: אמר רב יהודה אמר רב בבהמה מן הזאב ולמעלה ובעופות מן הנץ ולמעלה למעומי מאי אילימא למעוטי חתול תנינא ודרוסת הזאב וכי תימא הא קא משמע לן דואב בגסה נמי דרים והא תנז רבי יהודה אומר ידרוסת הזאב בדקה ודרוסת ארי בגסה וכי תימא רבי יהודה מפלג פליג והאמר רבי בנימין בר יפת אמר רבי ∞אלעא חלא בא רבי יהודה אלא לפרש דברי חכמים יגברא אגברא קא רמית איבעית אימא לעולם למעומי חתול מהו דתימא אורחא דמלתא קתני קא משמע לן אמר רב עמרם אמר רב חסדא "דרוסת חתול ונמייה בגדיים וטלאים דרוסת חולדה בעופות מיתיבי

דרוסת חתול נץ ונמייה עד שתינקב לחלל ۲۷ אבל דרוסה לית להו ותסברא נץ לא דרים והתנן ודרוסת הנץ הא לא קשיא כאן בעופות כאן יבגדיים וטלאים מכל מקום לרב חסדא קשיא הוא דאמר כי האי תנא דתניא בריבי אומר לא אמרו אין דרוםה אלא במקום שאין מצילין אבל במקום שיש מצילין יש דרוסה ובמקום שאין מצילין אין דרוסה והא ההיא תרנגולת דהואי בי רב כהנא דרהט חתול בתרה ועל ילאידרונא יואיתחיד דשא באפיה ומחייה לדשא בסיחופיה ואשתכח עלה חמשה קורטי דמא הצלת עצמה נמי כהצלת אחרים דמי ורבנן זיהרא אית ליה ולא קלי זיהריה יאיכא דאמרי הא מני בריבי היא דתניא בריבי אומר לא אמרו יש דרוסה אלא במקום שיש מצילין אבל במקום שאין מצילין אין דרוסה ובמקום שאין מצילין אין דרוסה והא ההיא תרנגולת דהואי בי רב כהנא דרהט חתול בתרה ְועל לאידרונא ואיתחיד דשא באפיה ומחייה לדשא בסיחופיה ואישתכח עליה חמשה קורטי

דמא הצלת עצמה נמי כהצלת אחרים דמיא בעא מיניה רב כהנא מרב רעש אבל במקום שיש שלה מציל. הוא כועם ויש לו ארם חזק וכשמכה בלפורן משליך בה ארם ודרב חסדא בשיש מלילין: בסחופיה. פלוט"א: **המשה קורטי דמה.** ארס של חמש אלבעות: **הצלח עלמה.** שהיא עלמה מצלח גופה ובורחת: ו**רבון.** דפליגי עליה דבריבי דאמרי אפילו יש מלילין אין דרוסה בהאי דמא דמשחכה בדשא מפרקי לך: אים ליה זיהרא ולא קלי. אינו שורף: איכא דאמרי. דרב חסדא אפילו במקום

כמה חסרון בשדרה. ולא תטמא באהל בלא בשר: וכן לטרפה. דלבית הלל מיטרפא בחדא חוליא. אלמא לשמואל עקירת חוליא הוא דטרפה ולא עקירת ללע: בשילהי רפלי. יש חוליות הרבה שחין שם ללעות: ולחנייה גבי קולי בית שמחי. חי לענין טרפה

נמי פליגי ליתנייה בעדיות דקחשיב התם כל הולי בית שמאי וחומרי בית הלל דהא לגבי טרפה הוו בית שמאי לקולה: כי היתשיל. חסרון שדרה בבית המדרש: לענין. טומאת אהל נשאלה לפניהם בכמה חסרונה דהתם בית שמאי לחומרא: רוב גובהה. מן העינים ולמעלה. רוב היקפה גדול מרוב גובהה: ברוב קרוע. וכ"ש ברוב נטולה: או ברוב נטול. שניטל רובה אבל ברוב קרוע לא מיטרפא: תפשוט. דברוב קרוע קאמר דהא או שנהרע תנן ומפרשינן ונ:ז להאי רוב חיצונה דהיינו בשר החופה: מידי הוא טעמא. הא דמיבעיא לן ברוב קרוע או ברוב נטול: אלא לשמואל. דהא איהו אמרה להא שמעתא לעיל צלע שנעקרה וכו׳ ושמואל לא מפרש למתניתיו כדאמרי במערבא ונ:ז אלא מקום שאין בו מילת דהיינו בכרם עלמו ואיהו מוסיף האי טרפות דבשר החופה אמתניתין דגמרא גמירי ליה ותנא דמתניתין מייתי לה בזה הכלל: מן הואב ולמעלה. הוי דרוסה וואב בכלל אבל מואב ולמטה אין לו ארס חזק להמית בהמה אלא עופות: ובעופות. הנדרסין: מן הנך ולמעלה. יש לו כח לדרום עוף חברו: וכי **סימה.** אי לאו דרב הוה אמינא לעולם חתול נמי הויא דריסה בדקה ומתניתין קא משמע לן דואב אפילו בגסה נמי דרים ומשום דאיירי בגסה נהט ואב: גברא אגברא הא רמית. א] דרבי אלעזר אדרב דרב סבר רבי יהודה פליג ות"ק אפילו בגסה קאמר ואינטריך דרב לאשמועינן דמן הזאב ולמטה אפילו בדקה נמי לא דלא תימא האי דקתני זאב משום

גסה אבל דקה אפילו חתול נמי:

ואיבעית אימא לעולם. מתניתין נמי

ממעט חתול אפילו מדקה דואב גופיה

דקתני בדקה קאמר כר' בנימין ואתא רב לפרושים דדוקה נקיט זהב

במתני': מהו דתימת. החי דנקט וחב

משום דאורחיה למידרם ולעולם הוא

הדין לחתול קמ"ל רב: ב] נמייה. חיה היא ויש אומרים שהיא מרטרינ״א בלע״ז:

גדיים וטלאים. דקים שבדקה ומודה

רב חסדא באילים ורחלים כמתני':

עד שחינקב לחלל. כקוץ בעלמא ועד שניקבו הדקין. ומדשוי להו כקוץ בנקובה

מכלל דארם שלה אין מזיק אפילו

לעופות וכל שכן לגדיים וטלחים:

בריבי. שם חכם יו לה המרו הין

דרוסה. לחתול: אלא במקום שאין

מצילין. לעוף או לגדי מידו דאינו

כועם כל כך ולא אלים זיהריה:

מוסף רש"י כמה חסרון בשדרה.

ומלא מתורת שדרה ותידון כשאר עלם כשעורה שאינו מטמא באהל (ערובין ז.) אלא במגע ובמשא כדיו עצם כשעורה, דאילו שדרי שלמה וגולגולת שלמה וגולגולת ורוב מניינו ורוב בניינו תנן באהילות (פ"ב מ"א) דמטמאין באהל ואע"פ שאין עליהן בשר (לעיל מב:). וכן לטרפה. לב"ש לא הויא טרפה בבניר משתי חוליות ולב"ה בחוליה מפער מוכיונו ולכלי למוכים אחת מיטרפא (שם). שניקבה. נמשהו (לעיל מב.). בשר החופה. פירשתיו וזהו קרום עב העובר על כל החלל וקורין . לו טינפ״א וישנו החזה ועד הירכים והכום הקרוי פנל"א מעוטו נחבה בצלעות החזה ורובו תחת אותו קרום, ורוב החילונה דקאמר מתניתין רואין כמה יש מן הקרום כנגד אומו רוב הכרס ואם נקרע שם רוב מה שיש מן התרום כנגד הכרס טרפה ולמטה נקרע אותו קרום כערה (שם). מקום שאין בו מילת. מקום יש נכרם חלק שאין שם אותו מתר שגוררין ברותחים מן

## שימה מקובצת

ואתא רב לפרושי מתני׳ דדוקא: כן אבל במקום במקום שיש מציל: גן משום אימרי רברבי ד] ולמעלה שוה דמה ארי בגסה אף אינהו נמי בגסה:

> [מתניתא] [מתניתין] הוה אמינא אורחא דמלתא קתני כלומר מה דתנן ודרוסת הזאב אורחא דמלתא קתני כלומר ואפי׳ חתול ומה דקתני דרוסת הזאב לא מדכר זאב אלא דאורחא דמילתא דואב דדריס קמ״ל רב זאב למעוטי חתול אבל דריסה לית להו. כלומר אי לא ניקב לאו טרפה בשביל (אדם) [ארס]. נמיה חיה קטנה. אלא במקום שאין מצילין כלומר במקום שאין מציל שום בר גש מידה שאין כועס עליה אבל במקום שיש מצילין שכועס על הבהמה יש דרוסה. דאישתכח עליה חמשא קורטא דדמא על בבא: הצלת עצמה כהצלת אחרים דמי. כלומר כיון דאיתחיד בבא באנפיה כעס ודרס.

שאין תצילין קאמר דיש דרוסה ומתניתין דנקט ואב משום אימרי רברבי נקט שוהא מתניתין דנקט עד שתנקב לחלל בריבי היא ובמקום שאין

מצילין ורבנן פליגי עליה: לא אמרו יש דרוסה. לחתול: אבל במקום שאין מצילין כו'. ורבנן סברי אף במקום שאין מצילין יש דרוסה:

. תימא למעוטי חתול ואי